

2. Dombrovs'kyu, B., 2006. Shkola odnoho vchytelya [School of one teacher]. *Philosophical thought*, 5, pp. 67-78.
3. Zubryts'ka, M. and others; Zubryts'ka, M. ed., 2002. *Ideya universytetu: antolohiya [The idea of the university: an anthology]*. L.: Chronicle.
4. Hubers'kyu, L.V. and Filipenko, A.S. eds., 2014. *Ideya universytetu: suchasnyy dyskurs [The idea of the university: modern discourse]*. Kyiv: University of Kyiv.
5. Kviyek, M.; Skakun, R. trans.; Finikova, T. ed., 2018. *Universytety v epokhu peremin: instytutsiyyi i akademichni kadry v umovakh zrostayuchoyi konkurentsiyyi [Universities in an Age of Change: Institutions and Academics in Growing Competition]*. Kyiv: Taxon.
6. Pavko, A., 2019. Amerykans'ka determinanta [American determinant]. *World*, 33-34.
7. Pelikan, Ya. 2008. *Ideya universytetu. Pereosmyslennya [The idea of the university. Rethinking]*. Kyiv: Spirit and letter.
8. Tvardovskyu, K. 1997. *Lohyko-fylosofskye y psykhologhycheskye yssledovanyya [Logical-philosophical and psychological research]*. Moscow: ROSSPEN.
9. Tvardovs'kyu, K., 2006. Pro hidnist' universytetu [On the dignity of the university]. *Philosophical thought*, 5, pp. 79-90.
10. Natsional'na akademiya nauk Ukrayiny, Instytut filosofiyi im. H.S. Skovorody. 2002. *Filosofs'kyu entsyklopedychnyy slovnyk [Philosophical encyclopedic dictionary]*. Kyiv: Abris.

УДК 37.0161:81'373.45:81' 42- 027.561(045)

ВИВЧЕННЯ ЗАПОЗИЧЕНОЇ ЛЕКСИКИ В МЕЖАХ ПРОФЕСІЙНОГО ДИСКУРСУ
Прокопович Л.С., Моргун А.В., Курило О.Й.

STUDY OF BORROWED VOCABULARY WITHIN THE FRAMEWORK OF PROFESSIONAL DISCOURSE

Prokorovych Lidiya, Morhun Alla, Kurylo Oleksandra

Актуальність теми дослідження обумовлена недостатнім вивченням питання формування професійної особистості, зокрема професійного мовлення та його аспектів. У статті розглянуто питання вивчення запозиченої лексики в межах професійного дискурсу, з'ясовано способи запозичень, структурні типи, тематичні групи та особливості їх використання. Досліджено дефініцію поняття «термінологія» як одного з аспектів професійного мовлення. Частково проаналізовано сучасний процес комунікації у професійній сфері.

Ключові слова: запозичена лексика, професійна мова, дискурс, терміносистема, мова-донор, мова-реципієнт.

Professional speech helps not only to make professional communication, but also to enables understanding and perception of information among specialists for further coordination of action, performing the role of the instrument. To achieve this goal, a competent specialist must have a high level of professional broadcasting, which will allow you to realize yourself and become a professional person.

The study of borrowed vocabulary within the professional discourse enables understanding of the phenomenon of professional language as a aspect of a complex phenomenon. Methods and techniques of research caused by specifics the subject of research, property of language material, purpose and task, in particular the method of functionally-stylistic analysis and method of matching.

As a result of the study, the ways of borrowing, structural borrowing types, thematic groups and their use in the professional discourse were elucidated. The definition of "terminology" is

investigated as one of the aspects of professional broadcasting;

It is established that the main languages-donors are English (marketing, office), French (certification, Syndicate), German (Pakhauz, Ostarbeiter), and also defined thematic groups of borrowing – new technologies, modern equipment, computer and information equipment (aerospace, copier), banking-Financial and commercial spheres (audit, defaulted, barter, distributor, investor, monitoring, futures loans), Youth musical trends (gospel, rap), fashion clothing (Bermuda, leggings. Safari).

The use of borrowed vocabulary is subject to certain general stylistic norms the most important of which are unambiguous. They should be used with established semantics, phonetics and grammatical form, in compliance with the style requirements. Only the use of borrowing does not overburden broadcasting, it enhances such qualities as modernity, simplicity, clarity, appropriateness, i.e. the style of brevity expression.

Mechanical borrowing of terms without the peculiarities of the language-Retsipiyenta leads to impoverishment, weakening the expressive potential of the language, its forgotten its own means, which most fully correspond to the internal nature of language.

Key words: *borrowed vocabulary, professional language, discourse, Terminosystem, language-donor, language-recipient.*

На сучасному етапі розвитку українського суспільства інтенсивно здійснюються процеси євроінтеграції, що потребують унормування діяльності багатьох соціальних інститутів, серед яких особливого значення надається освітній галузі, від якої залежить наскільки соціально та комунікативно компетентним буде майбутнє покоління нашої держави. У цих умовах спеціалісту стає складніше знаходити спільну мову з іншими фахівцями. Проблеми постають через нестачу знань ведення адекватної, професійної комунікації, якає результатом недостатнього вивчення фахового мовлення та його аспектів. Професійне мовлення допомагає не тільки здійснювати фахову комунікацію, а й уможливило розуміння та сприймання інформації між спеціалістами для подальшої координації дії, виконуючи роль інструмента пізнання. Для досягнення цієї мети компетентний спеціаліст повинен володіти високим рівнем професійного мовлення, що дасть змогу реалізувати себе і стати професійною особистістю [5, с. 98].

Питанням формування професійної особистості та професійної мови присвячені численні праці вітчизняних і зарубіжних науковців. У наукових розвідках С.А. Юдіної, Є.С. Кубрякової, С.В. Мискіна, Л.К. Яковенко висвітлено функціональні нашарування мови професійного спрямування, зокрема проблеми термінології порушував В.М. Лейчик. Професійний текст як комунікативну мовну одиницю досліджував Л. Гофман. Основні підходи до вивчення професійної мови розглядала Т.В. Кременева. Однак запозичену лексику в межах професійного дискурсу поки що недостатньо досліджено.

Метою статті є вивчення запозиченої лексики в межах професійного дискурсу, що уможливило розуміння феномену професійної мови як багатоаспектного комплексного явища. Відповідно до мети слід виконати такі завдання:

- з'ясувати способи запозичень, структурні типи запозичень, тематичні групи та їх використання в професійному дискурсі;
- дослідити дефініцію поняття «термінологія» як одного з аспектів професійного мовлення.

Об'єктом дослідження виступає поняття професійної мови та мовлення, а предметом вивчення – феномен її багатоаспектного функціонування з відповідним смисловим навантаженням, зумовленим сучасним процесом комунікації у фаховій сфері.

У професійній діяльності потрібна чітка координація дій, можливість розв'язувати проблеми та встановлювати контакти. Для досягнення цієї мети повинна відбуватися комунікація між адресатами. Її важливість полягає в тому, що сьогодні досягти успіхів можна за допомогою «демократичної комунікації». Принцип авторитаризму втратив свою

ефективність, для донесення інформації та переконання іншого спеціаліста у власній позиції необхідне комплексне володіння сучасною українською літературною мовою, зокрема комунікативним аспектом професійного мовлення.

Сучасні мовознавці, досліджуючи головну ознаку літературної мови – *внутрішні* чинники мовних змін, виділяють – регулювальну, системопідпорядковувальну дію мовних законів: *закон традиції* стримує появу та розвиток інновацій, сприяє правописній уніфікації знакових засобів вираження; засвідчує регулярність вживання мовних одиниць, однотипність внутрішньомовних відношень; *закон аналогії* стимулює мовну еволюцію; *закон мовної економії* – відбір найраціональніших мовних засобів; *закон суперечностей, протиставлень або антиномій*, які спричинюють розширення кола позначуваних об'єктів, розвивають антонімічні відношення, що стають одним із потужних рушіїв процесів словотворення [2, с. 75].

Сьогодні вивчають якісні зміни в лексико-семантичній системі сучасної української мови, зокрема явища семантичної деривації (В.В. Жайвронюк, І.А. Самойлова, Д. В. Мазурик), актуалізації та пасивізації лексики (О.А. Стишов, Л.В. Струганець, О.О. Кабиш), ревіталізації, або відродження слів, які перебували на периферії лексико-семантичної системи (Л.І. Мацько, О.Г. Муромцева, М.П. Дудик), внутрішньомовних і позамовних чинників, що детермінують мовні зміни (С.В. Семчинський).

На характер лексичної норми активно впливає процес запозичення іншомовної лексики, який у новітній період охопив практично всі групи лексики. Процес запозичення іншомовних слів – це неоднорідне явище, оскільки відображає зміни в терміносистемі літературної мови (розширення сфер соціально-економічного життя соціуму, оновлення методології сучасної науки, урізноманітнення лексичної сполучуваності, а також вплив на графічну та морфологічну підсистему української літературної мови [4].

Установлено, що основні мови-донори – це англійська (*маркетинг, офіс*), французька (*сертифікація, синдикат*), німецька (*накгауз, остарбайтер*), а також визначено тематичні групи запозичень – нові технології, сучасне оснащення, комп'ютерне та інформаційне обладнання (*аерокосмічний, ксерокс*), банківсько-фінансова та комерційна сфери (*аудит, дефолт, бартер, дистриб'ютор, інвестор, моніторинг, ф'ючерсні кредити*), молодіжні музичні напрямки (*госпел, рен*), модний одяг (*бермуди, легінси, сафари*).

Мовознавцями доведено, що на сучасному етапі функціонування української літературної мови основним способом запозичення англізмів є пряме безпосереднє запозичення: *драйвер, кікбоксинг, фітнес, бебі-бум, саміт, фастфуд, скринінг* та опосередковане (використання англійської мови як мови посередниці). Серед англіцизмів цієї групи виокремлено такі структурні типи:

1) слова латинського або грецького походження, запозичені в англійську, а потім – з неї в українську мову: *ірейта, триплікат*;

2) слова, штучно створені в англійській мові з латинських або грецьких елементів: *трансген, парамедик*;

3) слова, що виникли в англійській мові на основі грецького або латинського елемента та англійської частини: *суперхід, інтерфейс*;

4) слова інших мов (турецької, малайської, ірландської, шведської, арабської, французької, німецької, італійської, які спочатку були запозичені в англійську, а потім через її посередництво – в українську мову: *кетчуп, зомбі, амбутсмен*;

5) слова, що з'явилися в англійській мові на основі англійського компонента й запозиченого з інших (не грецької та латинської) мов: *айс-ревью, сафари-парк* [11, с. 7].

Щодо активності новітніх запозичень з англійської мови найбільш уживаними виявились англіцизми, запозичені для характеристики нових економічних відносин: *бізнес, бізнесмен, дилер, менеджер, офіс, офшор, лізинг, ріелтер, (ріелтер, ріелтор), менеджмент, маркетинг, бартер*; англіцизми, що вживаються у сфері політичного життя: *брифінг, лобі, саміт, імпічмент*; а також слова, які належать до різних сфер діяльності: *спонсор, рейтинг, продюсер, моніторинг, тинейджер, кілер, іміджмейкер, комп'ютер, Інтернет, сканер, файл* [1, с. 8].

У новітній період до активного вжитку ввійшли англiцизми на позначення комп'ютерної техніки й технології: *адаптер, вінчестер дигітайзер, диск, дисплей, джойстик, драйвер інтернет-провайдер, інтерфейс, картридж, контролер, модем, монітор, ноутбук, плотер, принтер, провайдер, сервер, сканер, стример, чип, трафік, тюнер*. Серед цих слів розрізняють такі підгрупи: 1) назви комп'ютерного обладнання (*мультимедіа, інтернет-сервер, вінчестер, тюнер, чипсет*); 2) назви понять (*директорія, флеш-пам'ять, вірус, трафік*) 3) назви осіб, залучених до функціонування комп'ютерних технологій (*інтернет-провайдер, хакер, юзер, геймер*); 4) назви приміщень і закладів, пов'язаних з комп'ютерними послугами (*інтернет-клуб, хакер, онлайн-магазин*); 5) назви предметів (*компакт-диск, інтернет-картака, вебкамера*).

З одного боку, наша мова підпорядковує запозичення своїм граматичним законам, часто виробляє до них синоніми з власного лексичного матеріалу й не боїться втратити оригінальності та неповторності від уживання певної кількості чужих слів. З іншого, «часто-густо в усному й писемному спілкуванні мовці вдаються до надуживання чужомовною лексикою через недостатнє знання словесного багатства рідної мови, чужі слова не загрожують мові лише тоді, коли, як писав Володимир Самійленко, дотримуватимемося такого принципу – «не цуратися їх (чужих слів – О.П.), але й не бгати їх у нашу мову без міри», – зауважує О. Пономарів. – Замість того, щоб пошукати відповідного слова в далеко не бідній із лексичного погляду рідній мові або надати відомій лексемі нового значення, семантично розширити її, люди бездумно тягнуть чуже ...І замість *збут, організація збуту* всюди чуємо й читаємо *маркетинг* (анг. marketing), замість управління – менеджмент (анг. menegment), замість вкладання (капіталу) – інвестиції (лат. investio), замість зв'язки з громадськістю – транскрибований англійський вислів *паблікрілейшнз*... Прикладів засмічення української мови зайвими чужими словами безліч [10, с.126].

Механічне запозичення термінів без урахування особливостей мови реципієнта призводить до збіднення, ослаблення виражального потенціалу мови, забуваються її власні засоби, які найповніше відповідають внутрішній природі мови. «Свої не гірші, за замор'ян», – стверджує С.Караванський. «Страшидлом» називає він слова *паблікрілейшнз*, а також скорочення від нього *піар*. Англійській ідіомі *publicrelations* автор протиставляє український відповідник *зв'язки з громадськістю*, а скорочення *піар* пропонує передавати аббревіатурою ОГД(обробка громадської думки), оскільки вважає, що саме на агітаційно-пропагандистській частині поняття наголошують американці [7, с.125].

У новий час кількість запозичень з інших мов збільшується. Про це свідчить словник-довідник Д. Мазурик «Нове в українській лексиці». Словник відображає динаміку процесів, що відбуваються в сучасній українській мові, зокрема щодо запозичень. Уперше засвідчені серед неологізмів-запозичень слова: *акредитувати, антиглобаліст, антидемпінг, ваучер, верб сайт* [6].

Тому у професійній сфері при використанні запозиченої лексики варто керуватися такими правилами:

1. Не вживати слів, які мають українські відповідники (не в термінологічному значенні). Наприклад: *аргумент – підстава, мотив, обґрунтування, доказ; авторитет – повага, пошана, вага*.
2. Іншомовні слова повинні бути зрозумілими для тих, хто їх слухає або читає. Наприклад: *координувати – погоджувати; лімітувати – обмежувати;*
3. Вживати слова точно відповідно до значення. Тоді не доведеться іронічно-жартівливо уточнювати: *Це не ринок, це – базар!* Зауважимо, що обидва з використаних слів запозичені.
4. Не вживати в одному контексті й запозичене слово, й український відповідник – зупинити вибір на одному із них. Наприклад: *патент - авторське свідоцтво; санкція – не порушувати постанову* [Зоряна Мацюк, с.125-126].

Для засвоєння культур професійного спілкування й отримання нових знань спеціалісти

звертають увагу на формування термінологічного апарату фахівця. Відомо, що професійне мовлення базується на семантичних особливостях професійних мов та специфіці їх тезаурусу [3, с. 183], тобто термінологія виступає одним з аспектів його вивчення. З появою нових галузей знань з'являються нові реалії, які потребують найменування. Рівень розвитку будь-якої сфери діяльності визначається наявністю в ній термінів. Те саме стосується професійної компетентності спеціаліста. Кількість термінів та їх адекватне використання в усному спілкуванні або письмових текстах відображають професіоналізм фахівця.

Терміни розуміють як «слова або словосполучення з професійним значенням», які виражають або формують професійне поняття та «застосовуються в конкретній професії» [8]. З наведеної дефініції терміна зрозуміло, що це мовні одиниці, що використовуються в певній сфері діяльності для найменування професійних явищ та реалій з метою уникнення непорозуміння між спеціалістами. Терміни поширені переважно в професійній діяльності, і тому професійне мовлення тлумачать як набір термінів, які мають «вузьке значення й позначають спеціальне поняття в окремій галузі знання [12, с.64].

Існують вимоги до використання термінів у діловому мовленні:

1. Термін мусить бути стандартним, тобто його потрібно вживати лише в тій формі, яка зафіксована у словнику, наприклад, *автобіографія*, а не *життєпис*.
2. Термін має вживатися з одним значенням, теж зафіксованим у словнику. Наприклад, *циркуляр* – це лише директивний лист, а не будь-якого іншого типу.
3. Якщо термін є багатозначним, автор документа має будувати текст так, щоб одразу було зрозуміло, яке значення терміна він має на увазі. Наприклад, *справа* – *особова справа*, *судова справа* [7, с. 133].

Галузеві терміносистеми взаємодіють одна з одною, мають спільний термінологічний фонд. «Ізольованих терміносистем немає, вони містять уніфіковані щодо норм сучасної мови терміни на міжгалузевому рівні» [8, с.148].

Фахове мовлення – це не тільки засіб спілкування, але й засіб пізнання мисленнєвої діяльності, пов'язаний з отриманням і переробкою інформації в професійній сфері. З'являються нові фахові знання, здатні забезпечити взаєморозуміння між людьми в конкретній сфері діяльності. Професійна комунікація ускладнюється наявністю бар'єрів через відсутність певних знань у конкретній галузі.

Професійний текст, а не лексика є основною одиницею професійного мовлення. За його допомогою здійснюється комунікація у професійних колах. Від фахівців вимагаються навички створення та сприйняття професійних текстів, різниця між якими полягає в рівні структурно-мовної складності, глибини та точного відображення діяльності, визначеної цільовим напрямком. Професійні тексти однієї спеціальності відрізняються від професійних текстів іншої. Це зумовлено структурою та специфічним лексичним складом – термінологією.

Використання запозиченої лексики підлягає певними загальними стилістичним нормам, найголовніша з яких – однозначність. Їх слід уживати з усталеною семантикою, фонетико-граматичною формою, з дотриманням вимог стилю. Тільки доладне використання запозичень не переобтяжує мовлення, посилює такі його якості, як сучасність, простота, зрозумілість, доречність, тобто стилістичність висловлення.

Механічне запозичення термінів без урахування особливостей мови реципієнта призводить до збіднення, ослаблення виражального потенціалу мови, забуваються її власні засоби, які найповніше відповідають внутрішній природі мови.

Здійснене дослідження не вичерпує всіх проблем професійного мовлення. Теоретичні положення та висновки досліджуваної теми відкривають перспективу для подальшого дослідження професійного мовлення, зокрема професійного дискурсу.

Список використаних джерел

1. Архипенко Л.М. Іншомовні лексичні запозичення в українській мові: етапи і ступені адаптації (на матеріалі англіцизмів у пресі кінця ХХ ст. – поч. ХХІ ст.): автореф. дис.. канд. філол. наук:10. 02.01 – (українська мова) / Л.М. Архипенко. - Х., 2005. – С.8.
2. Літературна норма і мовна практика: монографія / [Єрмоленко С.Я., Биби́к С.П., Коць Т.А. та ін.]; за ред. С.Я. Єрмоленко. – Ніжин : ТОВ «Видавництво «Аспект–Поліграф», 2013. – 320 с.
3. Кізі́ль М.А. Когнітивне термінознавство: витоки, завдання і перспективи розвитку / М. А. Кізі́ль // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Філологія, 2015. – Вип. 16. – С. 182–185 .
4. Коць Т.А. Функціональний аспект лексичної норми в засобах масової інформації (на матеріалі газет 90-років ХХ ст.): автореф. дис.. канд. філол. наук / Т.А Коць. – К., 1997. – 19 с.
5. Кременева Т.В. Основні підходи до вивчення професійної мови / Т.А. Кременева. - Науковий вісник Дрогобицького державного університету імені Івана Франка. Серія «Філологічні науки» (мовознавство): збірник наукових праць. – Дрогобич, 2018. – №9. – С. 98 – 101.
6. Мазурик Д. Нове в українській лексиці: словник довідник / Д. Мазурик. – Львів, 2002.
7. Мацюк З. Українська мова професійного спілкування: навч. посібн. / З. Мацюк, Н. Станкевич. – 3-тє вид. - К.: Каравела, 2009. – 532с.
8. Мыскин С. В. Психолінгвістические аспекты профессионального общения / С. В. Мыскин // Вестник Волгогр. гос. ун-та Сер. 2: Языкознание. – 2013. - №2 (18). – С. 199–206.
9. Панцьо Т.І. Українське термінознавство / Т.І. Панцьо, М.І. Кочан, М.І. Мацюк. – Львів, 1994.
10. Пономарів О. Культура слова: Мовностилістичні поради: навч. Посібник / О. Пономарів. - 2-ге вид. стереотип. – К: Либідь, 2001. – 201 с.
11. Попова Н.О. Структурно семантичні особливості новітніх лексичних запозичень з англійської в українську мову (90-і рр.. ХХст. – поч.. ХХІ ст.): автореф. дис...канд. філол. наук / Н.О. Попова. – Запоріжжя , 2005. – С.7.
12. Hoffman Lothar. Vom Fach wortzum Fach text, Gunter NarrVerlag. - Tubingen, 1988. – 265 с.

References

1. Arkhopenko, L.M. 2005. *Inshomovni leksychni zapozychennia v ukrainskii movi: etapy i stupeni adaptatsii (na materialy anhlitsyzmiv u presi kintsia XX st. – poch. XXI st.)* [Foreign lexical borrowings in the Ukrainian language: stages and degrees of adaptation (on the material of Englishisms in the press of the end of the XX century - the beginning of the XXI century)]. Abstract of the dissertation of the candidate of philological sciences. Kharkiv.
2. Yermolenko, S.Ya., Bybyk, S.P., Kots, T.A. ta in.; Yermolenko, S.Ya. ed., 2013. *Literaturna norma i movna praktyka* [Literary norm and language practice]. Nizhyn: Aspect-Polygraph Publishing House LLC.
3. Kizil, M.A. 2015. Kohnityvne terminoznavstvo: vytoky, zavdannia i perspektyvy rozvytku [Cognitive terminology: origins, tasks and prospects of development]. *Scientific Bulletin of the International Humanities University. Series: Philology*, 16, 182–185 .
4. Kots, T.A. 1997. *Funktsionalnyi aspekt leksychnoi normy v zasobakh masovoi informatsii (na materialy hazet 90-rokiv XX st.)* [Functional aspect of lexical norm in mass media (on the material of newspapers of the 90s of the XX century)]. Abstract of the dissertation of the candidate of philological sciences. Kyiv.
5. Kremenieva, T.V. 2018. Osnovni pidkhody do vyvchennia profesiinoi movy [Basic approaches to learning professional language]. *Scientific Bulletin of Drohobych Ivan Franko State University. Series "Philological Sciences" (linguistics)*, 9, 98 – 101.
6. Mazuryk, D. 2002. *Nove v ukrainskii leksytsi* [New in Ukrainian vocabulary]. Lviv.

7. Matsiuk, Z. and Stankevych, N. 2009. *Ukrainska mova profesiinoho spilkuvannia [Ukrainian language of professional communication]*. 3rd edition. Kyiv: Caravel.
8. Myskyn, S. V. 2013. Psykholynhvystycheskye aspekty professyonalnogo obshchenyia [Psycholinguistic aspects of professional communication]. *Bulletin Volgogr. state un-that. Ser. 2: Linguistics*, 2 (18), 199–206.
9. Pantso, T.I., Kochan, M.I. and Matsiuk, M I. 1994. *Ukrainske terminoznavstvo [Ukrainian terminology]*. Lviv.
10. Ponomariv, O. 2001. *Kultura slova: Movnostylistychni porady [Culture of the word: Linguistic advice]*. 2nd ed., stereotype. Kyiv: Lybid.
11. Popova, N.O. 2005. *Strukturno semantychni osoblyvosti novitnikh leksychnykh zapozychen z anhliiskoi v ukrainsku movu (90-i rr.. XX st. – poch.. XXI st.) [Structurally semantic features of the latest lexical borrowings from English into Ukrainian (90s. XX century - early XXI century)]*. Abstract of the dissertation of the candidate of philological sciences. Zaporizhzhia.
12. Hoffman, Lothar. 1988. *Vom Fach wortzum Fach text*, Gunter NarrVerlag. Tubingen.

УДК 378:81'243-042.4(045)

БАГАТОАСПЕКТНІСТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ІНШОМОВНОЇ ОСВІТИ

Розман І.І., Гарапко Л.І.

MULTIPLICITY AND SIGNIFICANCE OF FOREIGN LANGUAGE EDUCATION

Rozman Iryna, Garapko Lyubov

У статті зазначені форми дослідження розвитку та становлення іншомовної освіти в Україні. Наголошено на багатоаспектності іншомовної освіти. Виокремлено значення вивчення іноземної мови та здобутків української порівняльної педагогіки у галузі лінгвістики.

Ключові слова: дослідження, іншомовна освіта, іноземна мова, феномен.

The article lists the forms of research on the development and formation of foreign language education in Ukraine. Emphasis is placed on the multifaceted nature of foreign language education. The importance of studying a foreign language and the achievements of Ukrainian comparative pedagogy in the field of linguistics is highlighted. The study of the achievements of Ukrainian comparative pedagogy, which has accumulated an array of scientific knowledge about the development of the education system in foreign countries, is now important and indisputable. Foreign language education is a multifaceted phenomenon, the essence of which is revealed in several planes. In historical and cultural terms, foreign language education belongs to the basic archetypes of European culture. As an educational phenomenon, foreign language training is one of the subsystems of the national educational system, the purpose of which is to teach and educate young people the content and means of a foreign language, which have a positive impact on their cultural enrichment and creative development. The article emphasizes the educational aspect of foreign language education aimed at the spiritual improvement of young people on the basis of dialogue between the two cultures. First of all, it should be noted that in recent years in the Ukrainian foreign language space the main trends are: professionally-oriented teaching of foreign languages and pragmatic, communicative orientation of their study.

Key words: research, foreign language education, foreign language, phenomenon.

Проведення спеціального цілісного дослідження здобутків української педагогічної науки з проблем розвитку іншомовної освіти у зарубіжних країнах є новаторським, значущим для її вдосконалення та функціонування різних ланок національної системи освіти й

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>